Irtonumero 2:—

Kansallinen Työ

Tiistaina
elokuun 1 p:nä

Toimitus ja toimisto:
Helsinki, Unioninkatu 41 A
Puhelimet: Toimitus ... 36 107
Tilaus- ja ilmoitusasiat...... 63 389

PÄÄTOIMITTAJA
S. B. OKSANEN

Kahdesti kuussa ilmestyvä taistelulehti
Tilaushinnat: 1/1 vk. 40:—, 1/2 vk. 20:—, irtonumerot 2:—
Ilmoitushinnat: 3:- palstamm.

1. vuosikerta
N:o 4 — 1939

Työ ja työväenaatteen ajajat.

Työ on kansan siunaus, mutta se on tehty työmiehen kiroukseksi.

Työ luo uusia arvoja ja edistää siten hyvinvointia. Mutta varsinaiset työn suorittajat, ruumiillisen ja henkisen työn tekijät, saavat tästä hyvinvoinnista hyvin niukan osan. Tämä on epäkohta, jonka kaikki kansamme parasta ajattelevat tietävät ja tuntevat. Tämän epäkohdan poistamisen ovat ottaneet elinkeinokseen erikoiset työväenaatteen ajajat, jotka ovat meidänkin maassamme vaikuttaneet kohta puolen vuosisataa. Kun työväenkysymyksen ratkaisu näyttää kaikesta »edistyksestä» huolimatta tulevan yhä mutkikkaammaksi ja siirtyvän yhä edemmäksi, niin on syytä tutkia näiden työväenaatteen ammattimaisten ajajien vilpittömyyttä. Saattaako olla mahdollista, että kapitalistit, jotka tahtovat jarruttaa kehitystä, ovat väärentäneet koko työväenaatteen ja johtaneet sen harhateille? — Tämä kysymys tuntuu mahdottomalta, mutta kun ajattelee, mitä kaikkea voidaan saada aikaan tehokkaalla *propagandalla* ja miten tehokasta propagandaa saadaan aikaan *rahalla*, jota varmaankaan kapitalismilta ei puutu, niin kysymyksemme on täysin oikeutettu.

Työväenliikkeen johtomiehiä tarkastellessamme pistää silmään, että huomattavimmat niistä, vieläpä itse aatteen keksijätkin ovat juutalaisia. Johtuuko tämä siitä, että juutalaiset ovat enemmän kuin muut työtätekevä ja työn rasittama kansa? Kun tiedämme miten tarkoin he ovat säilyttäneet vuosituhansien halki kansallisen erikoisuutensa ja miten tarkoin he noudattavat suurten johtajiensa laatimia lakeja, niin katsokaamme mitä niissä sanotaan työnteosta!

Mitä "Talmud" sanoo työnteosta.

Juutalaisten pyhässä laki- ja elämänohjekirjassa sanotaan työstä seuraavasti:

»Työ on hyvin vahingollista ja huonosti kannattavaa.» (Gittin, 68 a)
»Ei-juutalaiset ovat luodut palvelemaan juutalaisia. Heidän tulee kyntää, kylvää, kitkeä rikkaruohot, kaivaa, niittää, sitoa, seuloa ja jauhaa. Juutalaiset ovat luodut saamaan kaiken valmistettuna.» (Berachoth F 58a ja 57a.)

Juutalaiset väittävät, että »Talmud» on kirjoitettu jo keski-ajalla, eikä se enää nykyisin pidä paikkaansa. Koko juutalaisuus ei ole kuitenkaan muuttunut vähimmässäkään määrässä sitten Vapahtajamme aikojen. Vieläpä ulkonaiset menotkin ovat täsmälleen samat ja kaikki juutalaiset noudattavat niitä yhtä orjallisen tarkasti. Milloin juutalaiskansa olisi sitten parantunut niin paljon, että olisi luopunut lakikirjastaan, joka on kaikin puolin mitä ihanimmassa sopusoinnussa heidän itsekkään kansallisen uskontonsa kanssa? — Amerikassa, missä juutalaisilla on vankin asema, tämä maailman siivottomin lakikirja on julistettu valtionkin lain yläpuolelle. »Helsingin Sanomissa», jonka ainakin pitäisi olla juutalaisten harrastuksista perillä, oli 11. 5. 39 New Yorkista tullut sähkösanoma, jossa mainitaan, että on avattu maailman ensimmäinen juutalainen tuomioistuin. Se istuu eräässä entisessä synagogassa. Tuomiot ovat lopullisia, eikä niistä saa valittaa. (Kts. »Kansallinen Työ» nr. 1!).

Jokainen tietää, että juutalaiset välttävät työntekoa, koska se on vaivaloista, eikä sillä ansaitse yhtä hyvin kuin kaupalla. Kaupan lisäksi he pyrkivät saamaan haltuunsa lääkärien ja asianajajien ammatit, joissa heikäläisellä häikäilemättömyydellä on tilaisuus ansaita enemmän.

Juutalaiset "työväenaatteen" ajajina.

On ihmeellistä, että tämän työtäkammovan kansan jäsenet ovat ryhtyneet suurin joukoin n.s. »työväenaatteen» ajajiksi. Paitsi aatteen keksijää Karl Marxia, enemmistö sen teoreetikoista ja ensimmäisistä agitaattoreista oli juutalaisia. Tämä seikka oli heidän omastakin mielestään niin huomiota herättävä, että he kiiruhtivat omasta aloitteestaan selittämään tämän johtuvan siitä, että he ovat *säälineet* työväenluokkaa. Koska työväellä ei itsellään ole johtajiksi kykenevää ainesta, niin he ovat katsoneet *velvollisuudekseen* ryhtyä kaikkien maitten proletariaattia johtamaan. Tämä väite kuuluu siihen pitkään monivivahteisten valheitten sarjaan, jolla juutalaiset yrittävät puolustella kohtalokasta ja innokasta osanottoaan politiikkaan ja etenkin kumouksellisiin liikkeisiin. Sivistyneistö on kaikissa maissa aina ollut ja on vieläkin hyvin myötämielinen työväestölle, mutta juutalaisten työväenaatteeseen yhdistämä vieras ja luotaantyöntävä, riitainen ja repivä henki on sen sieltä karkoittanut. Juutalaisten työväenaatteeseen tuoma *kristinuskonviha* on myöskin tehnyt »työväenaatteen» vastenmieliseksi kansan parhaimmistolle. Jos »työväenaate» olisi todellinen työväenaate muutenkin kuin kannattajiensa puolesta, niin se olisi jo aikoja sitten yhdistänyt koko kansan ja työväenkysymys olisi jo kauan kuulunut ratkaistujen pulmien joukkoon.

Suomen Sosialidemokraattinen Puolue ja juutalaisuus.

Meidän maassamme on tietääksemme vain yksi juutalainen marxilaisuuden johdossa. Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että tämä puolue olisi vapaa juutalaisten vaikutuksesta. Laillinen marxilaispuolueemme kuuluu toiseen internationaaleen, jonka huomattavimmat johtajat ovat valitun kansan jäseniä. Nämä ne antavat ohjeet ja määräykset meidänkin sos.dem.puolueellemme. On lisäksi muistettava, että oppi ja dogmit, joita tunnontarkasti noudatetaan, ovat juutalaisten sommittelemia — ja sitä työtä tehdessään he varmaankaan eivät ole unohtaneet valitun kansansa etuja ja toiveita!

Puolueen johtomiehet ja innokkaimmat kannattajat väittävät, että onhan tämä puolue sentään saanut työväen hyväksikin jotakin aikaan. Tietysti! Ellei puolue olisi tehnyt työväen hyväksi mitään, niin se olisi jo aika päiviä menettänyt kaiken kansan kannatuksen. Tehdyt edistysaskeleet ovat kuitenkin koskeneet aivan epäoleellisia seikkoja, joita on aina vaalien edellä mainostettu kerrassaan käänteentekevinä asioina. Työväenluokan tila ei ole tämän puolueen monikymmenvuotisen toiminnan takia paljonkaan parantunut. Sosialidemokraattisen puolueen alemmille johtomiehille, jotka tahtoisivat puolueeltaan todellisia otteita, selitetään, että työväen tilan huononeminen, *kurjistuminen* on tarpeen, että vallankumous joskus saataisiin aikaan!

Karl Marx on kirjoittanut kirjan nimeltä »Kommunistinen Manifesti». Se on nimestään huolimatta meidän laillisen sosialidemokraattisen puolueemme pääkatkismus. Marx ennustaa siinä, että työväen asema tulee jatkuvasti kurjistumaan. Tätä teoriaa sanotaan kurjistumisteoriaksi ja sitä, että Marx on osannut niin mainiosti ennustaa etukäteen työväen tilan huononemisen, pidetään tärkeänä todistuksena Marxin opin ihmeellisestä viisaudesta! Eipä ihme, että kurjistumisteoria pitää paikkansa, kun vieläpä työväenpuolueen jäsenetkin koettavat sitä keinotekoisesti pöngittää ja vahvistaa.

Jatkuu toisella sivulla.

Juutalaisuus päivänvaloon:

VOM RATHIN MURHAAJA JOULUKUUSSA OIKEUTEEN.

Grynszpanilla radiovastaanotin y.m. erikoisoikeuksia.

(Hels. Sanomain erikoiskirjeenvaihtajalta.)

Paris, 26. 7. (UP) Syytekirjelmä Herschel Grynszpania, saksalaisen lähetystöneuvos vom Rathin 18-vuotiasta murhaajaa, vastaan on nyttemmin valmistunut ja Fresnesin vankilassa luettu syytetylle, joka on allekirjoittanut siihen sisältyvän lausuntonsa.

Oikeudenkäynti Grynszpania vastaan alkanee vasta joulukuussa. Viivytys johtuu Ranskan oikeuslaitoksen loma-ajasta sekä siitä seikasta, että Grynszpanin pääasianajaja, tunnettu parisilainen lakimies Moro-Giafferi, tarvitsee loka- ja marraskuun näiksi kuukausiksi määrätyn oikeistoradikaalisia »Cagoulard-salaliittolaisia» vastaan vireillepannun oikeudenkäynnin vuoksi. 12 sivua käsittävä syytekirjelmä sisältää m.m. sen lausunnon, jonka Grynszpan antoi poliisille pidättämisensä jälkeen ja jonka mukaan häntä oli kiusannut niiden kärsimysten kuvittelu, joita hänen vanhempiensa oli täytynyt kestää jouduttuaan karkoitetuksi Saksasta oltuaan siellä 28 vuotta, ja hän oli toiminut säälistä kansansa sanomattomia kärsimyksiä kohtaan. Tätä vastoin siteeraa syyttäjä todistajain lausuntoja todistaakseen, että Puolan juutalaiset, joiden joukkokarkoitus viime vuonna toimeenpantiin Saksassa, joutuivat säädyllisen kohtelun alaisiksi.

Grynszpan on tätä nykyä Fresnesin vankilassa, jossa hän on ollut jo yhdeksän kuukautta nauttien tiettyjä etuoikeuksia ja saaden esim. pelata jalkapalloa ja pingpongia. Hänen sellissään, jonka ovi on vain harvoin suljettu, on radio, jolla hän voi kuunnella kotimaisia ja ulkomaisia lähetyksiä.

Ranskalaiset ovat aina olleet herrasmiehiä! Erittäinkin kun on kyseessä naapurimaan lähettilään murhaajan kohtelu! Ja varsinkin kun murhaaja on »vainotun» juutalaiskansan jäsen, jonka kunniasta Ranskassa erikoisesti huolehditaan, niinkuin seuraava uutinen osoittaa.

A. S. 28. 7. 39.

JUUTALAISSUOJA RANSKASSA.

Poikkeuksellisen kovia tuomioita »Juudan rodun halventamisesta».

Pariisi, 26. 7. (Stefani) Tänään oli käsiteltävänä juttu Pariisin kaupunginvaltuuston jäsentä Darquier de Pellepoix'ta ja toimittaja P. Gerardia vastaan, joita syytettiin »Kahlehdittu Ranska»- nimisessä lehdessä julkaisemistaan, juutalaisten rotua halventavista kirjoituksista. Darquier de Pellepoix tuomittiin 3 kuukauden vankeuteen ja Gerard kuukauden. Molempien tuomio on ehdoton, ja tämä erikoisen ankara tuomio on herättänyt tavatonta huomiota, koska se osoittaa, että juutalaiset ovat painostaneet tuomareita.

Niin kukoistaa Ranskanmaassa laki ja oikeus! Koskahan siellä otetaan Talmud lakikirjaksi?

Kulutusosuustoiminta ja yhteiskunnallisesti valistumattomat "porvarit".

Noin 23 vuotta sitten jakaantui maamme kulutusosuustoiminta kahtia. Kuten hyvin tunnetaan, tapahtui jakaantuminen puoluepoliittisista syistä. Osuuskauppaporvarit eivät tajunneet silloin eivätkä tajua nytkään, että kauppa ja politiikka eivät ole erillisiä asioita, vaan kulkevat kiinteästi käsi kädessä. Tätä he eivät tajunneet sittenkään, vaikka he tunnetusti saivat tietää, että kulutusosuuskauppaliike on erinomainen välikappale juutalaismarxilaisuuden yhteiskunnalliselle toteuttamiselle. Näin syvälle käypä yhteiskunnallinen ajattelu ei pystynyt osuuskauppaporvareitten päähän ja senpä vuoksi he jotkoivat tätä tuhoisaa kaupallista toimintaa, ristien kulutusosuustoiminnallisen haarautumisen »puolueettomaksi» porvarilliseksi osuuskauppaliikkeeksi, marxilaisen linjan pitäessä ristiäiset »edistysmieliselle osuuskauppaliikkeelle.»

Kun kahtiajako oli siis tapahtunut puoluepoliittisista syistä oli luonnollisena seurauksena se, että maahamme syntyi entisen kulutusosuustoimintajärjestelmän sijasta kaksi toistensa kanssa kilpailevaa järjestelmää. Nyt ryhdyttiin kaksinkertaistunein voimin entistä kiihkeämmin kilpailemaan yksityisen kauppiaskunnan kanssa, jolloin »puolueeton» osuustoimintajärjestö (SOK) rupesi kalastamaan henkilökuntansa ja jäsenistönsä erikoisesti porvaripiireistä, »edistysmielisen» (KK-OTK) ottaessa nuottaansa n.s. »työtätekevän» vähempivaraisen kansanosan. Yhdessä nämä muodostavat »kaupallisen kansanrintaman». Kahtiajako muodostui entistäänkin tuloksellisemmaksi kulutusosuustoiminnan eteenpäin ryntäämiselle ja sen kautta juutalaismarxilaisen yhteiskunnallis-taloudellisen ohjelman toteuttamiselle. Erittäinkin siitä syystä, että työväestö, johon oli jo onnistuttu istuttamaan puoluepolitiikan valtiososialistinen ajattelu, piti kunnia-asianaan kauppojensa tekemisen »edistysmielisestä» osuuskauppaliikkeestä, heille kun johtajat olivat selittäneet tämän kauppajärjestelmän olevan sopusoinnussa marxilaisen puolueen päämäärien kanssa, kun täten tukahuttamalla yhteiskunnassa itsenäisen kauppiaskunnan toiminta edistetään yhteiskunnallista juutalaismarxilaisuutta. »Puolueeton» järjestelmä on toiminut samanaikaisesti porvarien kauppajärjestelmänä, jonka osuuskauppaporvarit ovatkin kunniakkaasti omaksensa tunnustaneet, pitäessään huolta tuhansilla paikkakunnilla Suomessa siitä, että heidän »puolueeton» pystyy kilpailemaan »edistysmielisen» kanssa kauppavaihdon suuruudessa, myymälöiden luvussa, myymälöiden ja varastoiden komeudessa j.n.e. Osuuskauppaporvarit ovatkin tässä toistaiseksi onnistuneet, mutta he eivät ole havainneet, että he »puolueettomuuden» kilven takana purjehtiessaan ovat, vastoin puolueohjelmiansa, missä sanovat taistelevansa kansainvälisen kolhoosijärjestelmän toteuttamista vastaan, sitä mitä voimallisimmin täten edistäneet. Osuuskauppaporvarit ovat kaivaneet kiitettävällä tarmolla hautaa omille puolueohjelmakohdillensa, kuten yksityisille omistusoikeudelle, vapaalle elinkeinoharjoitusoikeudelle j.n.e. — Hyvät lukijamme, onko liikaa sanottu kutsuessamme porvareita tyhmiksi ja yhteiskunnallisesti valistumattomiksi. Ellei porvarien yhteiskunnallis-taloudellinen ajattelu synny aivan uudestaan, niin että he ymmärtävät todellakin, että kaikki ne virheet, joita yhteiskuntamme taloudellisellakin alalla »vapauden» turvin tarjoaa ja jotka sitä rasittavat, niin nykyistä pinnallista porvarillista ajattelutapaa ei valtakunnallinen uudelleen luominen tule tarvitsemaan.

Mikä ero on siis marxilaisen »edistysmielisen' ja osuuskauppaporvareitten 'puolueettoman' osuuskauppaliikkeen välillä? -- Yhteiskunnalliselta ja taloudelliselta kannalta katsottuna niillä ei ole mitään eroa. Ero niitten välillä on täysin muodollista laatua ja on se siinä, että »puolueettoman» palvelukseen kytketyn henkilökunnan sanotaan olevan porvarillista, kun sen sijaan »edistysmielisen» (poikkeuksia on olemassa) henkilökunta tunnustautuu avoimesti marxilaiseen materialistiseen historiankäsitykseen, muodostaen täten täydellisen puolueverkoston maassamme. Yhteiskunnallisen kehityksen ja siitä johtuen kansallisen vapauden kannalta katsottuna muodostavat molemmat 'haarautumat samanlaisen kansaamme kahlehtivan kokonaisuuden. — Ainoa ero on henkilökunnassa, eikä siinäkään voi mennä määrittelemään ehdotonta rajaa, sillä luopioita järjestelmän periaatteellisesta suunnasta on molemmissa, niin johtomiehiin kuin henkilökuntaankin nähden.

Kulutusosuustuotannon ja -kauppaliikkeitten yhdenmukaisen päämäärän, elimellisen yksityisyritteliäisyyden hävittämisen ottakoon jokainen suomalainen yli puoluerajojen huomioon.

Suomea kumarretaan!

Hels. San. 29. 7. 39.

YHDYSVALTAIN RAHAMINISTERI SUOMEEN.

Saamamme tiedon mukaan saapuu Yhdysvaltain rahaministeri *Morgenthau* yksityisluontoiselle vierailulle maahamme ensi kuun aikana.

Sama juutalainen siis, joka vastaanotti sotavelkamme puolivuotissuorituksen vapaamuurari Procope'lta! Asiaan antaa lisävalaistusta seuraava uutinen:

Hels. San. 1. 8. 39.

MINISTERI MORGENTHAUN VIERAILU MAASSAMME.

Hän lähtee matkalle huomenna.

(Hels. Sanomain kirjeenvaihtajalta.)

Washington, 31. 7. (UP) Rahaministeri Morgenthau on ilmoittanut aikovansa noudattaa *Suomen hallituksen kutsua* (kursivointi K.T:n toim.) saapua Helsinkiin, lausuakseen Yhdysvaltain kiitoksen siitä, että Suomi on maksanut sotavelkansa. Hän selitti: »Se on vähintä, mitä voin tehdä.» Todennäköisesti tulee ministeri Morgenthau vierailemaan myöskin Tanskassa ja Ruotsissa. Hän lähtee matkalle Yhdysvalloista keskiviikkona hl. »Normandiella» ja palaa Yhdysvaltoihin vasta syysk. 11 p:nä.

Kas niin ne kiltit lapset leikkivät! Yhdysvaltain herra rahaministeri on niin »lääpällään» saadessaan velkaerämme 160.693 dollaria, että saapuu oikein meitä kiittämään! Matkaan tosin huvenneekin koko puolivuotissuorituksemme, mutta ehkä Suomi on kuitenkin Yhdysvalloillekin niin »kallis» maa, että sen ystävyyttä kannattaa käydä pyytämässä. Onhan täällä nikkeliä ja metsiä ja uutteraa kansaa! Sietää sen kansan kuitenkin pitää silmänsä auki ja seurata herrojen askeleita!

„Muurariuden kadonneet avaimet“!

Yllämainitun niminen kirjanen on ilmestynyt suomennoksena englannista v. 1926 kuuluen ensimmäisenä numerona sarjaan »Vapaamuurarikirjallisuutta». Alkuperäisen kirjasen on kirjoittanut *Manly P. Hall* (kansallisuus tuntematon) v. 1923 ja omistanut »Vapaitten ja Hyväksyttyjen Muurarien Vanhalle Järjestölle». Alkulauseen on kirjoittanut 32° muurariveli *Reunold E. Blight* (K.C.C.H.-looshi). Suomentaja ei ole ilmaissut nimeään, mutta kieliasusta päätellen on työn suorittaja sivistynyt henkilö, todennäköisesti itse korkea-asteinen vapaamuurari, koskapa hän esittää muurariuden peräti vaikeatajuista mystiikkaa ja symboliikkaa selvästi omakohtaisesti muovailluin ajatuskuvioin.

K.o. teosta voi pitää täysin luotettavana ja todistusvoimaisena vapaamuurarijulkaisuna. Alkuaan lienee se tarkoitettu opas- ja alkeiskirjaksi järjestöihin pyrkijöille ja nuorille vapaamuurareille, johon viittaa se seikka, että kirjasta on vain rajoitettu painos (alkuperäistä vain 1000 kpl.) ja että kirjakaupoista sitä ei ole saatavissa.

Kirjasen sisältö on etupäässä epäselvää mystillistä tarpomista ihanteiden, uskontojen, juutalaisvivahteisen temppeliunelman ja kannustavien rituaalimenojen hämärässä.

Siellä täällä, ikäänkuin vahingossa, esiinpujahtava ajatus paljastaa kuitenkin mitkä voimat ja tarkoitusperät ovat vapaamuurariuden taitavasti sommitteleman olemassaolon kosmillisen selityksen ja ihmisen suurenmoisen itsensälöytämisen, jalostamisen ja henkisen vapautumisen takana. Johdannossa varoitetaan muurariaatteiden opiskelijaa suhtautumasta muurarivalaan liian kevyesti, »ellei hän tahdo joutua vuosien ja ikäkausien kärsimyksiin». Salaiset opit ovat pyhiä ja »näkymättömät ja tuntemattomat voimat vaikuttavat niiden ihmisten kohtaloon, jotka tietoisesti ottavat päällensä ammatin asettamat velvollisuudet». Ammatin velvollisuudet käyvät ilmi ohjeesta: »Hyväksytyn oppipojan kadotettu avain on palvelus, *miksi, sitä hän ei saa kysellä* (kursiveeraukset K.T:n toimituksen), sillä hän ei voi sitä tietää.» Nuori veli siis vain toimikoon kyselemättä, totelkoon ja palvelkoon »niitä korkeampia ja valoisampia voimia, jotka korkeammilla asteilla tahtovat ilmentää itsensä hänen kauttansa.»

Mitä on vapaamuurarius? Kautta kirjan puhutaan liikkeen ylevistä päämääristä, joita ei kuitenkaan saa tietää. Seuraava lause tuo selityksen: »Muurarius ei ole mikään sosiaalinen järjestelmä, vaan on se todella niiden yhteys, jotka ovat *sitoutuneet* yhdessä toteuttamaan mystisismin periaatteita ja salattuja uskonnonmenoja». Merkillepantavaa on, että kaikki uskonnolliset termit, symboolit ja rituaalit ovat täysin juutalaisia. Tärkeätä osaa näyttelee Davidin ja Salomonin tähti, Salomonin temppeli, murhattu temppelinrakentaja Hiram Abiff j.n.e.

Edellisen selityksen vastaisesti vetoavat vapaamuurarit kuitenkin sosialiseen hyväntekeväisyyteensä. Vai tahtooko esim. Rotary-liike julistamalla sosiaalista luonnettaan todistaa, että se *ei ole* muurariutta?

Edelleen paljastetaan kirjassa: »Mestari-muurarin asteen takana on toinenkin, jota *maassa ei tunneta*. Todellinen veli tietää tämän ja senvuoksi hän työskentelee yhdessä sen suunnitelman toteuttamisessa, joka on saanut alkunsa paljon korkeammalta kuin kuolevaisen tajunta ulottuu —». (Tämä on kyllä erehdys! Kyllä tuo salattu aste ja voima tiedetään ja tunnetaan jo »maassakin». Se ei ole mitään muuta kuin *juutalaisten Suuri Neuvosto Parisissa*.

Muurariuden salaisuus on jatkuvasti jäänyt »mystilliseen hämärään». Jo tämän seikan pitäisi osoittaa kuinka vaarallista on antaa sellaisen liikkeen rehoittaa, myrkyttää mieliä ja pakoittaa kansan parhaimmat voimat hävittävään työhön. Vapaamuurarius on vaarallinen ase juutalaisuuden käsissä, sillä se saa monet jäsenensä työskentelemään antaumuksella persoonallisen elämänsä rakentamiseksi ,mutta samalla salaisuuksien paljastuessa sotkeutumaan verkkoon, josta ei ole paluuta. Näin »varoitetaan» m.m. kirjasessa: »On paljon pahempaa tietää eikä tehdä kuin se, ettei olisi koskaan tiennyt mitään. Hän huomaa, ettei hän enää voi valita, ottaako hän vastuun kannettavaksensa vai eikö ja että hänen *täytyy* tarttua kaikkiin probleemeihin ja ratkaista ne». Uhkana on: »Kaikki muurarit tietävät, että rikottu lupaus tuottaa hirveän rangaistuksen.» Selvemmin tuskin voidaan ilmaista vapaamuurarin »vapautta».

Siis: Vapaamuurareihin houkutellaan ja peloitetaan »tulevaisuuden miehiä» henkilökohtaisen menestyksen avulla. Sitten heille paljastetaan »salaisuuksia», ja hirveän rangaistuksen uhkaamina on heidän kyselemättä täytettävä ylhäältäpäin tulevat käskyt ja palveltava nöyränä käskijöitään — juutalaisia.

Nämä samat henkilöt kuitenkin määräävät kansamme kohtalosta. Mikä tulevaisuus odottaa Suomenmaata tällöin? Juutalainen Neuvosto-Suomi!

Se onnettomuus ei saa tapahtua! Suomenmaata on vieraista voimista vapaiden suomalaisten miesten johdettava kohti valoisaa tulevaisuutta.

Jatkoa 1:ltä sivulta.

Työ ja työväenaatteen ajajat.

Kun itsenäisyyden saatuamme tuli kysymykseen maamme suuren yhteiskunnallisen epäkohdan, torpparikysymyksen ratkaiseminen, niin »työväenpuolue» vastusti sitä! Torpparit olivat olleet marxilaispuolueen uskollisia äänestäjiä ja puolueen johto pelkäsi, että itsenäisinä talonpoikina entiset torpparit tulevat kannattamaan muita puolueita! Torpparien vapauttamisesta tuli kuitenkin tosi, koska muut puolueet sitä tahtoivat. Se on kaikessa vaatimattomuudessaan maailman suurimpia ja radikaalisimpia yhteiskunnallisia reformeja, vaikkakin se on saatu aikaan vain »työväenpuolueen» ankaran *vastarinnan* jälkeen!

Sosialidemokratian suhtautuminen kapitalismiin teoriassa ja käytännössä.

Marxismin oppikirjoissa puhutaan pitkästi kapitalismista ja sen vaarallisuudesta työväenluokalle Käytännössä tätä toteutetaan siten, että yksityisyrittäjät koetetaan kaikin vallan ja lainsäädännön tarjoamin keinoin tehdä lainsuojattomiksi ja mieron tien kulkureiksi. Sosialidemokratiamme todellinen suhtautuminen kapitalismiin nähdään Petsamon Nikkeli Oy:n tapauksesta. Oikeudet Petsamon arvokkaisiin nikkeli- ja jalometalliesiintymiin annettiin ulkomaiselle suurkapitalistien omistamalle trustille, joka tällä tavoin pääsee käsiksi harvinaisiin kansallisrikkauksiimme. Sosialidemokratian »ohjelmassa» sanotaan, että tuotantovälineet pitää yhteiskunnallistuttaa. Käytännössä tarkoitetaan kai tuotantovälineillä työmiesten lapioita ja kirveitä. Kaivokset, jotka meidän vilpittömän käsityksemme mukaan *ensi sijassa ja nyt jo* pitäisi valtiollistuttaa, annetaan marxilaispuolueemme »käytännöllisen» sosialismin mukaan *valtiolta* kapitalisteille! Sos.dem.puolueella olisi tässä ollut hyvä tilaisuus näyttää vilpitön tahtonsa toimia kapitalismia vastaan, varsinkin, koska ei ainakaan valtaa puuttunut. Mutta toisin kävi! »Työväenpuolue» oli ensimmäisenä ehdottamassa toimiluvan antamista trustille. Todellinen syy tällaiseen alamaisuuteen on se, että kysymyksessä oleva trusti kuuluu, kuten odottaa sopiikin, kansainvälisen juutalaiskansan hoteisiin, saman älykkään kansan, joka hallitsee kaiken maailman marxilaisuuttakin. Sosialidemokratia on uskollinen koira, joka ei pure herraansa!

Suurkapitalistit proletariaatin johtajina!

Selvä ja kaikille ulospäinkin näkyvä todistus sosialidemokratian ja kapitalismin välisestä yhteydestä on se, että useat sosialidemokratian johtajista ovat samalla suuria kapitalisteja. Ranskan sosialidemokratian huomattavin johtomies, toisen internationalen ja siten meidänkin sos.dem.puolueemme johtaja *Leon Blum* lienee näistä rikkaista marxilaisista tällä haavaa mahtavin. Hän omistaa hyvin monenlaisia yrityksiä, esim. Monte Carlon pelihelvetin, tyttötaloja (bordelleja), huomattavia kansainvälisiä asetehtaita, joista *Schneider-Creusot* lienee huomattavin, j.n.e.

Meidänkin sos.dem.puolueemme johtohenkilöt ovat maamme rikkaimpia yksityishenkilöitä. Emme kadehdi heidän omaisuuttaan, mutta tahdomme sanoa: »Missä on tavarasi, siellä on sydämesi!» Juuri raha se vie »työväenpuolueenkin» johtomiehiltä halun toimia kapitalismia vastaan.

Puoluekuri ulottuu tavalliseen rivimieheen asti.

Jos joku työmies rohkenee epäillä puolueen johtoa kapitalismin etujen suojelemisesta, niin leimataan hänet *kommunistiksi*. Tämä on helppo ja tehokas keino tyytymättömien kurissa pitämiseksi. Kommunistinen puoluehan on lakkautettu ja siis rikollinen! Muistammehan tapauksen Elannon vaaleista, jolloin sellaiset, jotka olivat uppiniskaisia puolueen kaikkivaltiaalle johdolle, ilman muuta leimattiin kommunisteiksi ja suurella äänellä huudettiin Valtiollista Poliisia avuksi!

Mihin työväenliikettä nykyään käytetään.

Antakaamme juutalaisten omien lausuntojen puhua: Juutalaisten omassa äänenkannattajassa »Jüdisches Volkblatt» (Wien) oli 3 p:nä elokuuta 1899 seuraava jiddischinkielinen kehoitus:

»Koettakaamme edistää sosialidemokratiaa kaikkialla, missä se suinkin voi tapahtua, mutta varokaamme, etteivät laajat kansankerrokset huomaa, että sosialismi suojelee juuri juutalaisten pyrkimyksiä ja etteivät vastustajamme saa missään tapauksessa aihetta leimata sosialisteja juutalaisten rengeiksi.»

Vielä parikymmentä vuotta sitten juutalaiset olivat niin varmoja voitostaan ja suunnitelmiensa perille pääsemisestä, että kirjoittivat ja puhuivat ylimielisessä innostuksessaan usein sellaistakin, mitä nyt itkusilmin katuvat ja »peruuttavat». Lainaamme tähän yhden sellaisen lausunnon, jonka on julkaissut Itävallan juutalainen tohtori A. Bauer:

»Juutalaiskansa on vanhoillinen ja pysyy uskollisena esi-isien tavoille ja menoille. Meidän harrastuksemme vaativat teeskenneltyä osanottoa sosiaalisiin päivänkysymyksiin, etenkin kun on kysymyksessä työläisten aseman parantaminen. Mutta todellisuudessa meidän täytyy pyrkiä valtaamaan itsellemme koko työväenliike ja johtamaan sitä. Työläislaumojen sokeus ja taipuvaisuus seurata arvostelutta niitä tunnuslauseita ja iskusanoja, joita heidän johtajansa sinkoilevat kadulle, tekee heidät helposti pyydystettäväksi saaliiksi ja välineeksi meidän päämäärämme saavuttamiseksi. Me löydämme vaikeudetta keskuudestamme miehiä, jotka voivat antaa teeskennellyille tunteille ilmaisun yhtä kaunopuheisesti kuin kristitytkin, silloin kuin he ajavat innostuksissaan omia asioitaan. Meidän täytyy mahdollisimman suuressa mittakaavassa koettaa aikaansaada köyhää kansanainesta ja asettaa se rahamiestemme vallan alaiseksi. Siten me saamme työläislaumat nousemaan kapinaan milloin me haluamme. Me ajamme laumat yhteiskunnallisiin mullistuksiin ja vallankumouksiin ja jokainen romahdus edistää mahtavasti meidän omia harrastuksiamme ja kuljettaa meidät nopeasti lähemmäksi päämaaliamme, joka on se maailmanvaltius, josta isämme Abraham on kerran saanut lupauksen.»

Mitä Jahve lupasi Abrahamille!

Lupauksesta, jonka Jahve on antanut »valitulle kansallensa», on varmasti jokainen kaikesta uskonnollisuudesta piittaamatonkin kuullut, mutta useimmat ovat pitäneet sitä joutavanpäiväisenä hengellisenä loruna. Mutta juutalaiset itse eivät sitä sellaisena pidä. He antavat palttua kaikelle hengellisyydelle ja uskovat asian olevan kirjaimellisesti niin, että koko maailma kuuluu juutalaisille ja kaikki sen kansat tulevat olemaan heidän alamaisiaan. Messias, joka on oleva juutalaisten maallinen kuningas, koko maailman diktaattori, tulee sitten, kun juutalaiset ovat saaneet rahojensa ja levittämiensä aatteitten avulla maailman niin valtansa alle, että kaikki kansat julkisesti tunnustautuvat heidän alaisuuteensa. Tämä on se jalo päämaali, joka innostuttaa kaukana toisistaankin asuvat juutalaiset kiinteään ja suunnitelmanmukaiseen yhteistyöhön.

Minkälainen on juutalaisten diktatuuri.

Viimeisten parinkymmenen vuoden aikana juutalaiset ovat olleet tilaisuudessa useammassakin maassa näyttämään valtiutensa ihanuuden. Maailmansodan päätyttyä pystytettiin neuvostohallitus kolmeen maahan, Unkariin, Baijeriin ja Venäjälle. Näistä on vain viimemainittuun maahan pystytetty enää jäljellä, ja tämä johtuu siitä, että Venäjän kansa on näistä kolmesta alhaisimmalla sivistystasolla, joten se ei ole pystynyt luomaan juutalaisuuden iestä päältään.

Kaikille kolmelle neuvostolalle oli yhteistä ensinnäkin se, että vain muutamat komissaareista kuuluivat muihin kansoihin kuin juutalaisiin, ja toiseksi: pöyristyttävä terrori muita kuin juutalaisia vastaan. Pidetään uskomattomana, että Venäjän kansa on ryhtynyt sokeasti teloittamaan oman kansansa jäseniä miljoonamäärin. Eikä se totta olekaan. Venäjän kansan teloitukset eivät ole sokeasta raivosta johtuneita, eivätkä venäläiset ole niitä itse toimeenpanneet. Kansaa on hävitetty suunnitelmallisesti ja siten, että sellaiset persoonallisuudet, joista voi olla vaaraa juutalaiselle valtiaskansalle, on likvidoitu ensisijassa. Ei-juutalaiset on tahdottu tällä tavoin tehdä tasapäiseksi lammaslaumaksi, josta ei nouse juutalaiselle vastustusta. Sellaista kansaa juutalaisten on helppo hallita kuin karjaa.

Neuvosto-Venäjän Bukarestin lähetystön lähetystöneuvos Budenko kutsuttiin joku aika sitten teloitettavaksi Venäjälle. Kun hän ei totellut käskyä, niin juutalaiset yrittivät suorittaa teloituksen Bukarestissa olevassa Neuvostolähetystössä. Budenkon onnistui kuitenkin paeta ja eräässä radioesitelmässään hän mainitsi seuraavaa:

»Johtavat bolshevikit lupasivat ennen vallankumousta venäläisille työläisille: »Te pääsette työpaikkojenne herroiksi. Me teemme teidät herroiksi maassanne. Mutta teidän pitää hävittää »porvarillinen» kapitalismi.» Kapitalismi (porvarillinen) on nyt hävitetty Venäjältä. Mutta sen tilalla ei ole venäläinen työläinen, vaan sataprosenttinen juutalainen nylkyrikopla. Se ajaa kansan päivätöihin . Se viettää loistavaa ja hekumoivaa elämää. Mutta työmiestä nyljetään häikäilemättömästi. Kaikki itsenäinen tuhotaan. On pystytetty orjuutuksen järjestelmä, jonka vertaista kauheudessa ja inhoittavuudessa ihmiskunta ei ole koskaan ennen nähnyt.»

Juutalaiset väittävät nykyään, että heidän valtansa Neuvosto-Venäjällä on vain pahojen ihmisten keksimä juttu. Mutta muutamia vuosia sitten he ylpeilivät siitä! Näin kirjoitti Englannissa asuvien juutalaisten äänenkannattaja »Jewish Chronicle» 4. 4. 1919:

»Se tosiasia, että niin moni juutalainen on bolshevikki ja että bolshevismin ihanteet käyvät yksiin juutalaisuuden jaloimpien ihanteitten kanssa, puhuu puolestaan»

Ja myöhemmin (6. 1. 1933):

»Yli kolmasosa Neuvostoliitossa

elävistä juutalaisista on virkamiehinä.»

Neuvostohallituksen suhtautumista juutalaisuuteen valaisee juutalaisen dosentti Valentinin kirjassaan »Legenda juutalaisten maailmanherruudesta» todennäköisesti vahingossa julkaisema tunnustus, että *juutalaisvastaisuus* on Neuvostoliitossa *vastavallankumouksellisena* kielletty! Ja vastavallankumouksellisuus on Neuvostolassa suurin rikos ja se rangaistaan poikkeuksetta kuolemalla!

Proletariaatti kapitalismin puolella!

Mammonan avulla hallitsevat ovat olleet niin viekkaita, että ovat osanneet valjastaa vaunujaan vetämään juuri ne, jotka tahtovat rahavaltiutta vastaan taistella. Vaunujen vetäjät eivät ymmärrä katsoa taaksensa ja ottaa selvää millaista kuormaa he vetävät!

Tämäkin todistaa, että juutalaiset ovat organisoineet koko kapitalismin. Muille kuin juutalaisille ei tuollainen pirullinen viekkaus olisi pälkähtänyt päähänkään.

»Hyvä!» sanovat tähän marxilaisuuden kannattajat. »Kun *me* pääsemme joskus valtaan, niin silloin me pyyhkäisemme kaiken yksityisomistuksen ja porvareitten mukana myöskin juutalaiset kapitalistit!» Mutta kuinka te sen teette, hyvät työmiehet, kun te ette tiedä juutalaisuudesta ja sen viekkaista toimintatavoista mitään? Te saatte pyyhkäistä yksityisomistuksen pois. Juutalaista se ei ollenkaan huolestuta. Juutalaiset eivät ole yksityisomistuksen kannalla. Tiedättekö, että juutalaisille on kaikki omaisuus *yhteistä*, se on vain yksityisten juutalaisten hallinnassa? — Tämä käsitys on heille aivan luonnollinen, sillä kaiken omaisuuden he hankkivat yhteisellä keinottelulla muita kansoja vastaan. — Juutalainen kauppias saa tehdä kolme *oikeata* konkurssia ja aina hänelle annetaan tarvittavat pääomat liikettä varten. Ellei hän sittenkään menesty, hänestä tehdään sanomalehtimies, poliittinen agitaattori tai muuta. Kun juutalainen tulee johonkin maahan köyhänä kuin kirkonrotta, hänellä saattaa vuoden päästä olla kaikin puolin kukoistava liikeyritys hallussaan. Juutalaiset ovat kommunistinen kansa ja kommunismi eli yhteisomistus on juutalainen käsite. Kommunismi sopii vain sellaiselle kansalle, jolla on niin luja kansallinen yhteenkuuluvaisuuden henki kuin juutalaisilla.

Jos työväki perustaa kommunistisen valtion, niin sen johtoon kiipeää vallankumouksellinen juutalainen »proletariaatti», joka työskentelee kiinteässä yhteistoiminnassa mahtavien juutalaisten raharuhtinaitten kanssa. Täten muodostuneen kommunistisen valtion oikeat omistajat ovat sen kaikkivaltiaat diktatooriset hallitsijat. Jos pankit, tuotantolaitokset ja kaikki omaisuus yhteiskunnallistutetaan ja yhteiskunta juutalaistutetaan, niin silloin onkin juutalaisten ihannetila saavutettu. Paitsi kaikkea omaisuutta he omistavat tällaisessa valtiossa asuvat ihmisetkin aivan yhtä hyvin kuin karjan. He voivat tappaa sitä mielin määrin, »jalostaa» sitä haluamaansa suuntaan, että sitä olisi helpompi hallita. Tällaista valtiota ei kukaan tietenkään halua, mutta se muodostuu ilman muuta, kun Marxin ennustukset toteutuvat.

Sosialidemokratia yrittää pitää kapitalismin olemuksen salassa.

Nykyinen joukkojen kurissa pitäminen ja kansojen hallitseminen perustuu kansan tietämättömyyteen kapitalismin todellisesta olemuksesta. Sosialidemokratia vatvoo Marxin teorioita ja ennustuksia, kun kapitalismista tulee puhe. Niissä kyllä pohditaan millaiseksi talouselämä voi muodostua, mutta millaiseksi nykyajan kapitalismi *on muodostunut*, sitä se ei joukoillensa sano. Kutka ovat nykyajan kapitalisteja, miten he hallitsevat maailmaa ja mihin he vallallaan pyrkivät, sitä he eivät ota ollenkaan käsittelyn alaiseksi, sillä silloin he tulisivat paljastaneeksi oman salaisen isäntänsä.

Vapaamuurarius johtaa kapitalismia.

Selitäpä Suomen Sosialidemokraatti joskus kansalle miten kapitalismi on organisoitu, miten kapitalismi ohjaa hallituksia ja miten se hallitsee maailmaa. Sitä et voi tehdä, sillä silloin sinun täytyisi ruveta puhumaan myöskin vapaamuurariudesta ja juutalaisuudesta. — Mutta juutalaisistahan sinä et voi puhua mitään epäedullista puhumattakaan siitä, että puhuisit heistä pahaa, sillä juutalaisethan ovat sinua sitovan teorian mukaan veljiäsi! — Ethän voi nostaa kättäsi juutalaisten levittämää suurten herrojen ja kapitalistien järjestöä, vapaamuurarijärjestöä vastaan. Sehän olisi juutalaisvainoa!

Suomen Sosialidemokraatille!

Sinun kannattajillasi pitää aina olla jotakin vihaamista ja pelkäämistä, sillä sinun aatteesi perustuu vihaan ja nyt enää yksinkertaisten ihmisten peloittamiseen. Nyt sinä olet myöskin vallassa maassamme. Mutta olot yhä huononevat, pula-aika ja työttömyys on jo vallannut esikuvamaasi, »vapaan» Amerikan. Tämän kaiken sinä panet nousevan *kansallissosialismin* syyksi. Se on kaiken pahan alku ja juuri. Mutta selitäpä kansalle miksi pulaa ja köyhyyttä oli maailmassa jo ennen kansallissosialismia.

Nyt sinä koetat pitää uskovaisia siinä käsityksessä, että kansallissosialismi on kapitalismin viimeinen toivo! No hyvä! Amerikkahan on kapitalismin hallitsema maa. Maailman suurimmat pääomat ovat siellä keskitettyinä yksiin ja harvoihin käsiin. Suurkapitalistit omistavat siellä sanomalehdet ja radioasematkin ja kapitalismi osaa järjestää propagandallaan vaalitkin niin, että vaalien tuloskin on etukäteen merkillisellä tarkkuudella tiedossa. Kuinka nyt selität sen, että Amerikka on kovasti jyrkkänä Saksaa vastaan? Kumpi näistä maista on kapitalismin toivo? Jos kansallissosialismi on kapitalismin itselleen pystyttämä tukivarustus, niin miksi sitten koko maailman kapitalismi toimii Saksaa vastaan? Jos marxilaisuus taistelee kapitalismia vastaan, niin miksi sitten kapitalistimaa Amerikka on kovasti yhtäpoikaa »proletaarimaan», Neuvostoliiton kanssa Saksaa vastaan?

»Työväenaate» taistelee kristillisyyttä vastaan. Sinulla on erikoiset palstat kristinuskon pilkkaamiseksi. Kuinka sinä kuitenkin huudat kurkkusi käheäksi, kun joku politikoiva pappi Niemöller suljetaan keskitysleiriin? Miksi sinä et huuda silloinkin, kun Venäjällä kaadetaan traktorilla kirkontorneja ja pappeja tapetaan?!

Voitko vastata näihin kysymyksiin muuten kuin uhkaamalla lehtemme lakkauttamisella?

Sos.dem.puolueen johto ei luota työväen arvostelukykyyn!

Sen ainoa taistelukeino yhä leviävää kansallissosialistista maailmankatsomusta vastaan on kansan estäminen perehtymästä siihen. »Kansallissosialismi on vaarallinen aate», he sanovat. Jokaisen oikean, luokkatietoisen proletaarin on uskottava sokeasti tämä teesi. Työmiehen on pienimmättä epäilyksettä uskottava nykyisiä, kapitalismin palkkaamia holhoojiansa ja ummistettava silmänsä ja korvansa kaikelta kansallissosialistiselta »propagandalta». Jokainen itsenäinen yritys perehtyä asioihin omakohtaisesti on rikos »työväenaatetta» ja luokkatietoista proletariaattia vastaan! »Aatetta», jota johtajat ja herrat pitävät kauppatavarana joka päivä!

Tätä holhoojan asennettaan he voivat perustella joko siten, että marxismin lähes sata vuotta vanha oppi ei kestä vertailua kansallissosialismin kanssa taikka sitten sillä, että työmies ei osaa eroittaa oikeata väärästä! Joko siis kansallissosialismi on oikeassa, tai sitten työmies on holhouksen tarpeessa! Nämä »suuret» herrat ja kapitalistit tahtovat märehtiä jokaisen ajatuksen työmiehen puolesta, työmiehelle ei jää tehtäväksi muuta kuin uskoa! Kansallissosialismi on niin vaarallista *näille herroille ja johtajille*, että työmiestä on kaikin keinoin estettävä tutustumasta siihen!

Tämä lehti on vastalause nykyään harjoitetulle henkiselle kansan ja varsinkin työväen holhoukselle. Työväelle on annettava tilaisuus itse omakohtaisesti tutustua myöskin kansallissosialismin aatteisiin. Työväen on annettava itse ratkaista, minkä verran on perää nykyään koko maailmassa, vähiten Suomessa harjoitetussa juutalais- ja vapaamuurarivastaisessa kiihoituksessa!

Kuningas Alkoholi.

Helsingissä puhutaan näinä päivinä paljon alkoholista, sillä täällä pidetään parhaillaan kansainvälistä raittiuskongressia. Edustajia on saapunut maailman kaikilta kolkilta, ja heitä on tietysti haastateltu. Kiinnitämme tällä kertaa erikoisen huomion seuraavaan haastatteluun:

Hel. San. 29. 7. 39.

TEL-AVIV »RAITIS» YHDYSKUNTA.

Konsuli *Timberg*, Palestinan juutalaisvaltion edustaja, kertoi, että Palestinassa ei ole mitään alkoholirajoituksia, mutta niiden 26 vuoden aikana, jonka juutalaisvaltio on ollut olemassa, ei Tel-Avivissa ole ollut poliisin hallussa ainoatakaan juopunutta, mikä on suorastaan ainutlaatuista maailmassa. Tämä antaa hyvän kuvan juutalaisvaltion asukkaiden korkeasta kulttuuritasosta ja itsehillinnästä. Arabialaiset tosin käyttävät alkoholia, vaikkakin heidän uskontonsa kieltää sen.

Juutalaisvaltion asukkaiden korkeasta kulttuuritasosta ja itsehillinnästä me saamme »hiukan» toisenlaisen käsityksen täkäläisen juutalaiskansan perusteella, mutta emme pidä tuotakaan haastatellun käsityksen totuudenmukaisuutta mahdottomana, kun katselemme sitä juutalaisen maailmanvalloitustekniikan valossa. Juutalaiset sanovat näet »Siionin viisaitten pöytäkirjoissa» (joista tarkemmin lehtemme seuravassa numerossa) näin:

»Katsokaa noita alkoholin päihdyttämiä eläimiä, joitten ymmärrys on äärettömästä viinin juonnista kokonaan sekaisin, joka viini on heille annettu yhtaikaa kuin vapauskin. Älkäämme me ja meidän omaisemme joutuko tuohon tilaan. Gojim kansat ovat juoneet itsensä höperöiksi ja heidän nuorisonsa on tylsistynyt klassismin ja aikaisen irstaan elämän vaikutuksesta, johon meidän asiamiehemme ovat heidät houkutelleet.»

Kun näemme juutalaisen kirjoittavan näin ja katselemme meidän maamme raittiustilannetta edelläesitetyn juutalaislausunnon valossa, niin tunnemme todella kylmät väreet selässämme. Noinko pitkälle on juutalainen kavaluus jo päässyt suunnitelmissaan meidänkin maassamme! Eikö tuo »Siionin viisaitten» pirullinen viisaus pidä paikkaansa suuressa osassa meidänkin kansaamme? Usea raskaan työn raataja tilipussinsa kouraansa saatuaan kiirehtii heti vaihtamaan sen viinapulloon. Ei tule silloin mieleen koti, vaimo ja lapset, joitten edestä sentään olisi tuhat kertaa arvokkaampaa elää. Ei tosiaan ole pirullisempaa keksintöä voitu tehdä, millä riistää työmieheltä hänen työnsä tulokset. Ei tarvitse muuta kuin mennä Helsingissä lauantaisin kello kahden jälkeen yleisiin käymälöihin, siellä kiertää viinapullo miehestä mieheen, ja viikon tili painuu ähkien kurkkuihin. Tämän siivottomampaa näkyä ei tarvita, se osoittaa kyllä sen alennustilan, mihin nuoretkin miehet ovat painuneet. Minkätähden näin täytyy olla? Kuka hyötyy tästä? Kieltolain kaatoaikana sanottiin valtion saavan tuloja, verojen vähenevän. Tähän mennessä ei kuitenkaan viimeksimainittu ole toteutunut. Ja onko sitten oikein, että valtio hankkii tuloja oman kansansa kurjistumisella? Edellämainitussa pöytäkirjan otteessa sanottiin: »johon meidän asiamiehemme ovat heidät houkutelleet.» Kuka johti meillä taistelua kieltolakia vastaan? Eikö se ollut vapaamuurariveli K. N. Rantakari. Päätekijöitä »Alkossa» on ollut vapaamuurari ev. Talvela, joka jostakin syystä on jättänyt paikkansa ja edustanut viimeksi Suomea Yhdysvalloissa rapparien ja juutalaisten luona. Kuka tietää, eikö »Alkon» suurimmat hankkijat ole juutalaisia?

Tule järkiisi Suomen mies ja ryhdy näitä asioita punnitsemaan, silloin et anna riistää työsi tuloksia näin halpamaisin keinoin. Olet silloin huomaava, että ei se »ilo», minkä alkoholi Sinulle antaa, vastaa sitä todellista iloa, minkä voit tuottaa itsellesi ja omaisillesi käyttämällä rahasi parempaan. Tästä riippuu myös kotisi onni, lastesi terveys ja koko Suomen heimon tulevaisuus.

New Yorkin kaupungin juutalaisen pormestari La Guardian

Stalininmallin mukaisista »suojelusenkeleistä» julkaisee Suomen Kuvalehti N:o 27 professori Heikki Klemetin matkakertomuksen yhteydessä seuraavaa:

»Melua ja kolinaa on yllin kyllin muutenkin, mutta kun vielä sattuu tulemaan hirmusuuren kaupungin vallan pienoinen pormestari, kuuluisa La Guardia vastaan (juutalainen La Guardia on todella pieni kasvultaan muistuttaen siinä suhteessa ehkä Jerikon »pormestari »Sakkeusta! *K.T:n toim.*), niin silloinpa vasta pärisee, kolisee, romisee, vinkuu. Onko tulipalo irti, New Yorkin suurtulipalo, joka tietysti ääntääkin, niinkuin 50 kertaa Karto (Helsingin I palomestari. *K.T:n toim.*) punaisessa vaunussaan? Ensin yleisen kiljunnan kera ilmestyy vasemmalla puolen kolme moottoripoliisia, oikealla puolen niinikään kolme, sitten tulee peloittavan näköinen, näköjään aseistettu auto, sitten tulee »itte», sitten taas kaksi autoa täynnä miehiä ja vihdoinkin kaksi moottoripoliisia kummallakin puolen. Mistä on kysymys? Minä käännyn lähimmän naapurin puoleen. »La Guardia ajaa», tämä vastaa. »Jahah!» minä, »kansanvalta». Mitähän peljännevät.»

Eikö tämä professori Klemetin kertomus tuo mieleemme todellakin Kremlin nykyisen herran liikenneturvallisuussääntöjä tai ehkä myös juutalaisen Josefin matkustustapaa, josta kirjoitetaan: »ja käski huutaa hänen edellänsä: Kumartakaa!»

Monet suomalaiset saivat äskeisellä Amerikan-matkallaan omin silmin todeta juutalaisvallan »rapakon takana». Niinpä kerrotaan maailmannäyttelyn avajaisten »juutalaismarssista», että kansan ohi marssi Yhdysvaltain johtohenkilöinä *juutalaisrivi toisensa jälkeen*. Mikähän valtio voisikaan täydemmällä syyllä lyödä »veljen»-kättä Moskovan kanssa kuin juutalaisten hallitsema U.S.A.? Ja seurauksena juutalaisvallasta on ennennäkemätön työttömyys (30 milj. ihmistä elää vain avustusten turvin) ja ennenkuulumaton kurjuus. Ja kuitenkin on Yhdysvallat »maailman rikkain maa»!

Työväenliike on puhdistettava!

Työväenliike tarvitsee ennenkaikkea uusia, vilpittömiä, työväen omasta keskuudesta lähteneitä johtajia. Näitten johtajien on ajateltava ensi sijassa työväen parasta eikä sitouduttava jonkun juutalaisen sata vuotta sitten laatimaan martoon teoriaan. Tällaisia johtajia saattaa nousta vain nuorisosta, sillä vanhat pitävät epähienona ajatella esimerkiksi niitä kuuttasataatuhatta, jotka meidänkin maassamme ovat nykyisenä *hyvänä aikana* aliravittuja. (Virallisen tilaston mukaan!) On toki paljon hienompaa ja niin *kulttiveerattua* koota rahaa pahojen tekojensa takia Keski-Europasta paenneille juutalaisille! Ajattele lukija, mitä merkitsee 600.000 aliravittua Suomessa! Se merkitsee, että joka kuudes kansalaisemme ei saa edes jokapäiväistä nälkäänsä täysin tyydytetyksi! — Mutta tätä epäkohtaa ei ole almuilla korjattava, eikä se olisi mahdollistakaan. Ajattele mihin tämä velvoittaa jokaista kansalaistamme, eikä vähiten Sinua!

Politiikkaa lapsille.

Minkätakia joskus pidetään lasten poliittisia harrastuksia kovin sopimattomina, vieläpä rikollisina. Viime talvena suoritettiin maamme oppikouluissa tutkimuksia koululaisten politikoinnista. Sos.dem. puolue ainakin pitää nuorison, vieläpä lastenkin vetämistä poliittisen valistuksen piiriin erittäin tärkeänä. On olemassa lukuisia erinimisiä nuorisoliittoja ja yhdistyksiä. Näitten puitteissa tapahtuva valistustyö on tavattoman voimaperäistä ja tehokasta, päättäen muutamista puolueen pää-äänenkannattajalle tulleista kirjeistä, jotka on julkaistu viime sunnuntain »Lasten Osastossa». Eräs Sinikka-niminen tyttönen kirjoittaa Sosialidemokraatille seuraavasti:

»Jo monena päivänä sitä ennen mummo puhui, että hänet täytyy viedä »viivan vedolle». Hänellä on nimittäin jalat jo niin huonot, että hän ei voi muuta kuin sisällä kulkea hiukan kepin kanssa. Äiti sanoi, että mummon puheet on turhia »vanhan hörinöitä», mutta mummo oikein suuttui ja sanoi, että hän soittaa paarit lasareetista, jos ei muuten pääse. Sinä aamuna kun vaalit alkoivat, mummo oli ylhäällä ennen kuutta ja kovassa touhussa. Äiti antoi sitten rahan ja minä kävin viemässä mummon autolla, kun äiti ja isä olivat menneet töihin. Kun mummo sai sen vaalipaperin, minä meinasin mennä hänen kanssaan katsomaan, kuinka hän sen viivan vetää. Mutta mummo työnsi minua sivuun ja sanoi, että »tässä ei saa mukulat kurkistella»! Sitten minä taas vein mummon takaisin ja hän oli niin hyvällä tuulella koko päivän, että keitti omalla pannullaan kahvia meille kaikille. Hän vielä nytkin puhuu siitä »viivan vedolla» käynnistä. Heti kun tuli lehteen kirjoituksia, että työväki on saanut voittoja, niin mummo oli hyvillään. Hän huusi ikkunasta yhdelle naapurin rouvalle, joka on kovasti porvarimielinen ja riidoissa mummon kanssa, että »pane nyt kieli lakkariis ja mene nästyykiä pesemään.» Se rouva nimittäin oli mummolle ennustanut, kuinka paljon temokraatit häviää. Meidän mummo on pian kahdeksankymmenen, mutta se on vielä hyvin kipakka ihminen ja se muistaa monta vuotta toisten ihmisten puheet.»

»Oi pyhä yksinkertaisuus», huudahti Juhana Huss polttoroviolla, kun näki uskovaisen mummon kovasti touhukkaana kantavan sytykkeitä tuon kirotun kerettiläisen roviolle. Mummot ne olivat katolisen kirkonkin sokeimmat ja hyväuskoisimmat kannattajat. Lainaamme edelleen Sosialidemokraattia:

»Kaija ja Sirpa olivat vaalijuhlissa Harjutorilla ja innostuivat niin tavattomasti, että leikkivät vaaleja monta päivää. Heidän äitinsä kirjoittaa ja kertoo siitä:

»Ja heti kun tytöt tulivat kotiin, alkoivat kiusata minua, että äidin täytyy heidän kanssa leikkiä vaaleja. Sirpa keksi sen, että siinä täytyy olla torvisoittoa, ei auttanut edes se, kun minä tarjouduin heille ottamaan soittoa radiosta. Täytyy muka olla oikea soittokunta, niinkuin Harjutorilla. Pian sellainen »soittokunta» löydettiin, kun meillä asuu vuokralaisena eräs herra, joka soittaa saksofoonia tanssiorkesterissa. Tytöt kiusasivat niin kauan, että minun täytyi pyytää häntä soittamaan ikkunassa. Asumme näet ensimmäisessä kerroksessa, siitä se hyvin kuului pihalle, jossa »vaaleja» leikittiin. Eräs samassa pihassa asuva vähän isompi poika oli saatu samaan juoneen, se toi paperituutin, johon huudettiin. Minun täytyi isän kanssa kuunnella ikkunassa, joten kai me olimme sitten valitsijoita! Sirpa ja Kaija vahtasivat silmä kovana ikkunaan, ettei kuulijakunta livistä tiehensä. Oikein meitä nauratti, että kaikki nuo keksiikin. Ja päätin kirjoittaa teille ajatellen, että ehkä toistenkin lapsilla on ollut yhtä nykyaikaisia leikkejä, niin muutkin äidit voivat olla siitä huvitettuja. Sirpa osaa jo itse vähän lukea, Kaija ei vielä yhtään, mutta minä vielä luen heille ääneen lasten osaston...»

Puoluevihan kylväminen viattomiin ja arvostelukyvyttömiin lastensieluihin on onnistunut hyvin, päättäen seuraavasta:

»Käpylässä on viaton musta kolli joutunut sijaiskärsijäksi. Yrjö selostaa tapausta näin:

»Meidän kolli, jonka nimi on Vihtori, on kiukkuinen iikolleille. Aina kun Mäen Taukka tulee meille, niin se huutaa sille »iikolli, iikolli!» Vihtori suuttuu siitä, nostaa korvansa pystyyn, sylkäsee ja hyppää sivuttain pitkin lattiaa. Äiti sanoo, että ei saa kissaa häväistä, vaikka se on mustakin. Kun iikollit sai päihinsä vaaleissa, me vähän kujeiltiin Vihtorin kanssa. Siitä se suuttui niin, että raapaisi minulle pitkän naarmun käteen. Sitten se oli sen koko päivän näkymättömissä. Me arvelimme, että se meni häpeemään iikollien puolesta. Sillä ei ne itse osaa edes hävetä, sanoo äiti.»

»*Kissaa* ei saa häväistä, vaikka se olisi *mustakin»!»* Olisi kauniimpaa Sosialidemokraatinkin opettaa edes »Lasten Osastossaan», että ketään *ihmistäkään ei saa häväistä.* Poliittisessa taistelussa on puhuttava tosiasioista eikä yritettävä kumota vastustajan aatetta henkilökohtaisella häväisemisellä. — Toivottavasti kaikki lapset eivät ole yhtä tehokkaasti valistettuja, sillä silloin tulisi sääli muita kuin *punaisia* kissoja.

Ilmeisellä tyydytyksellä todetaan seuraava mellakka:

»Tampereella syttyi oikea vaalitappelu, jossa tosin ei käytetty puukkoja ja kirveitä, mutta seipäitä sitä ankarammin. »Tampereen tyttö» kirjoittaa:

»Seppo oli ollut mukana kuulemassa jotakin puhujaa. Hän kysyi sitten ystävältään Tarmolta, joka on samankokoinen vekara, että kuka setä siellä huusi, johon Tarmo vastasi, että se oli vaalisetä. Mutta se oli Sepon mielestä valetta. Meillä näet on eräs tuttava nimeltä Vahl, jota Seppo aina sanoo Vaalisedäksi. Niin hän alkoi inttää, että eipäs ollut, ja siitä syntyi lopuksi ankara tappelu meidän pihalla. Pojat olivat mukiloineet toisiaan, toinen seipään kappaleella ja toinen jollakin muulla kepillä, niin että Seppo tuli kiljuen sisään. Veri juoksi nenästä, mutta yhä se huusi, että Tarmo valehtelee!»

Synkältä ja riitaiselta tuntuu sos.-dem. puolueen tulevaisuuskin. Valehtelijoita löytyy jo polvenkorkuistenkin joukosta!

Jos vertaamme edellälainaamiamme kirjeitä toisiinsa, niin huomaamme, että ne ovat tyyliltään ja sanonnaltaan kovin samanlaisia, aivankuin yksi sama »lapsi» olisi ne kirjoittanut. Kaiken lisäksi jonkinlainen »ihmelapsi», sillä koko lauserakenne pitkine lauseineen on aivan kuin vanhan journalistin kynästä. Minkä ikäinen »baby» lienee tämä »Lasten Osaston» poliittinen kirjeenvaihtaja, joka on näin syvästi ehtinyt perehtyä politiikkaan, vaikka se on koulunuorisoltakin kielletty.

Tahtoisimme kaikessa yksinkertaisuudessa kysyä, että jos kerran koulunuorison politikoimista pidetään sopimattomana, niin miksi suurimman puolueen äänenkannattaja julkaisee tuollaista »Lasten Osastoa»? Eikö laki ja hyvät tavat vaadi samaa kaikilta? Vai noudatetaanko meillä keskiajan jesuiittojen toimintaohjetta »tarkoitus pyhittää keinot»? Onko siis selvemmin sanottuna niin, että *määrätynlaiseen* politiikkaan osaaottaminen on sopimatonta? Meidän mielestämme on niin, että suunta, jonka täytyy vallassa pysyäkseen noudattaa tuollaista kaksinais-moraalia, on väärä ja häviöön tuomittu.

Tällaisilla »Lasten Osastoilla» jo arvostelukyvyttömät lapset opetetaan vihaamaan sellaista, mistä heillä ei ole täyttä ymmärrystä. Puoluevihan istuttamisesta jo lapsena on se etu puolueen johdolle, että tällaiset kannattajat uskovat sokeasti ja puoluevihа istuu heissä lähtemättömissä. Ei tarvitse siis peljätä, että kannattaja rupeaa epäilijäksi eli hoipertelijaksi. Mutta lapselta viedään tällä tavalla lapsuuden huolettomuus ja onnellisuus. Aikuisena lapsipolitiikot ovat usein ristiriitaisia luonteita, joitten on vaikea tulla toimeen muitten ihmisten kanssa. Puoluejohtajat, jotka lapsia tällätavoin valistavat, tekevät niitä kohtaan sovittamattoman rikoksen.

Meidän käsityksemme on, että puoluejohto, jonka tuollaisin keinoin täytyy jo lapsesta asti kasvattaa työväkeä kannattajikseen, edustaa vilppiä ja petollisuutta. Sen käy ennenpitkää samalla tavoin kuin vastaavien herrakoplien muissa maissa, joissa työväki on *itse* omakohtaisesti tahtonut olla asioitten tasalla.

Vanhemmat! Säästäkää lapsenne onnettomalta ja ristiriitaiselta lapsuudelta! Älkää opettako heitä vihaamaan ketään. Varjelkaa heitä kaikenlaiselta poliittiselta »valistukselta». Älkää antako minkäänlaisen propagandan, luokkatietoisen sen paremmin kuin isänmaallisenkaan heihin vaikuttaa. Vartuttuaan heidän on sitä helpompi ennakkoluulottomasti perehtyä itse *aatteeseen.*

Sanomalehdistön vapaus

[...] kirjoitella tänään yhtä, huomenna toista, käy selvästi ilmi allaolevista Helsingin Sanomain uutisista.

Hels. San. 16. 7. 39.

PASTORI NIEMÖLLER KUOLLUT?

Yllättävä väite Norjan suurlooshin kursseilla.

Oslo, 15. 7. (STT) Nordmören kansanopistolla alkoi perjantaina joukko IOGT:n Norjan suurlooshin järjestämiä kursseja. Kirjailija Knut Versvik piti perjantaina esitelmän, jonka yhteydessä hän esitti huomiota herättävän tiedon, että pastori Niemöller olisi kuollut viime vuoden joulukuun 29 pnä. Puhuja sanoi tällaisen tiedon tulleen Saksasta poliisin taholta kansainväliselle rintamamiesliitolle, joten ei ole mitään syytä epäillä sen todenperäisyyttä.

Niin sitä vaan suurlooshien kursseilla esitetään tietoja, joiden »todenperäisyyttä ei ole mitään syytä epäillä»!

Muutaman päivän perästä näkyy vaatimattomalla paikalla kuitenkin »toinen totuus»:

Hels. San. 19. 7. 39.

NIEMÖLLER ELOSSA.

Berlin, 18. 7. (STT) Pohjoismaisissa lehdissä on näkynyt uutinen, jonka mukaan pastori Niemöller olisi kuollut Oranienburgin keskitysleirissä. Asioista yleensä hyvin tuntevissa kirkollisissa ja poliittisissa piireissä selitetään tämän johdosta, että pastori Niemöller on jatkuvan lääkärinvalvonnan alaisena ja että lääkäri tarkasti hänet perinpohjin vielä niin myöhään kuin t.k. 14 p:nä. Tällöin todettiin, että pastori Niemöllerin terveys on hyvä, vaikkakin häntä vaivaavat tietyt hermostolliset häiriöt, jotka eivät kuitenkaan vaikuta yleiseen hyvinvointiin.

Meitä vaan ihmetyttää mitä tuollaisesta tiedoitustoiminnasta on hyötyä!

JUMALAN KIROUS.

Siunattu työ! Jos sinä olet Jumalan kirous, niin millainen onkaan hänen siunauksensa.

Thomas Carlyle.

Me turmelemme gojien nuorison.

Siionin viisaat.

Suomalainen nuoriso, maansa tulevaisuus, osaa huvitella ja elää »mannermaisesti», kukapa ei olisi sitä huomannut. Tupakansavuisissa ravintoloissa istutaan illat kolpakot edessä ja nautitaan olemassaolosta suurenmaailman tapaan. Kaksimieliset sukkeluudet ja rivoudet höystävät sopivasti jazzimusiikin valittavia hautajais-säveleitä, ja nuoriso, pää ja silmät sameina, nytkyttelee ruumistaan sen tahdissa. On ihanaa tanssia kyyneleisin silmin! Mihinkä on viina ja tanssi lukemattomat nuoret lopuksi vienyt, sitä on surkeaa ajatellakaan.

Elokuvista saavat myös tuhannet ja taas tuhannet nuoret pysyväisen tartunnan sieluunsa. Erittäinkin on ranskalainen filmi kunnostautunut amerikkalaisen rinnalla. Nais- ja nuorisovankilat, elämä ilotaloissa, murhat, avioerot ja valkoinen orjakauppa levitetään sopivin annoksin eteemme seikkailuineen, kunnes lopulta pidämme kaikkea luonnollisena ja omaksumme sen elämässämme.

Maahamme levitetään myös suunnattomat määrät kaikenlaista roskakirjallisuutta ja viikkolehtiä, erittäinkin jännitys- ja rikoskertomuksia, joita kansa suuresti suosii. Moni nuori on niistä oppinut yksityiskohtia myöten tekemään ryöstöjä ja varkauksia. Pääasia on kuitenkin, että niiden parissa ihmiset kuluttavat vapaa-aikansa turhuudessa, mikä on tärkeää, koska ajatteleva ihminen on vaarallinen juutalaisuudelle.

Nykyisen elämän kuumeisessa tahdissa on jokaisella kiire. Kiire onkin tullut päivä tunnussanaksi. Jos kuitenkin jollakin olisi aikaa miettiä todella syvällisemmin maailman menoa ja kansamme kohtaloa, tapahtuisi ikävä kyllä pian yleinen suunnanmuutos.

Vapaudesta ei kellään ole sanottavana pahaa, mutta kun maahamme sen varjolla saa vapaasti virrata ja täällä vapaasti levitä kaikki saasta ja myrkky, on se vapauden törkeää väärinkäyttöä, josta kerran joutuvat vastaamaan konsulit. Eikä se aika ole kaukana.

»Parempi olisi, että myllynkivi ripustettaisiin heidän kaulaansa ja heidät hukutettaisiin meren syvyyteen,» toivoo myöskin eräs

Hiljainen mies.

KAIKKIEN PITÄÄ TEHDÄ TYÖTÄ.

Jokainen meistä kuuluu yhteiskunnalle. Joka työttömyydessä kuluttaa sen, mitä ei ole itse ansainnut, on varas, ja se, joka elää korollaan toimittamatta itse mitään, ei mielestäni eroa suurestikaan maantien kulkijasta, joka elää yhteisön kustannuksella. Yhteiskunnassa, jossa ihminen välttämättömästi elättää itseään toisten apuun turvautuen, hän on velvollinen suorittamaan työtä, jonka suuruus vastaa hänen elantokustannuksiansa. Mikään poikkeus ei tule tässä kysymykseen. Työ on jokaisen yhteiskunnan jäsenen välttämätön velvollisuus.

Se kansalainen, joka on laiskuri — olkoon hän rikas tai köyhä, voimakas tai heikko — on petturi.

J. J. ROUSSEAU.

Kerava 1939, Keravan Kirjapaino.